וכי תימא חיישי' שמא נשתייר בה. ומספיקא קא מטמאה ל"ב מאי אי אפשר מיישב מיבעי ליה: אלא לרבא נמי. דלא אזלה הילוך כל שעה פלגה והא דר' שמעון דיכולה לטהר לשמושה כגון שלא נתהפכה לאחר העבילה ודרבא בתהפכה: ורבא. לפרושי לן קרא

[ויקרא טו]

אמאי כי כתיב* ורחצו במים דמשמע דיכולה לטבול בו ביום כשאינה מתהפכת. ל"ל מתהפכת בשעת משמש ואין הזרע נקלט ברחם יחד הילוך פולטת והולכת מעט מעט אינה מתהפכת בשעת משמש נקלט הזרע יחד ויולד בכת אחת: דואה הויא.

[ל"ל לא משום]

משום דאיכא טמייה קרא *ומשום טוגעת בשכבת זרע דעל השמלה הויא נגיעה בית הסתרים ולא הויא טומאה אלא ביום משמש ומגזרת הכתוב וכי פלגה נגעה לגרלי ומטמאי: לסתור. בזיבה בימי ספירה לי דואה הויא קומתה אבל טוגעת לא שאם

[לעיל לג.]

[ל"ל מתניתא]

נגעה בשום טומאה אינה קומתה דהא

[ויקרא טו]

וספרה לה כתיב* והאיכא: ולטמא במשהו. לרמייה לא בעינן שיעורא

[ל"ל מתניתא]

כדאמרי' בתמרי [מ:] לדם נדה ולזיבה ולקרי מטמאין בכל שהוא אבל טוגע

[ל"ל מתניתא]

בעי שיעורא כדאמר בפירקין (לקמן דף מג:) איכא למ"ד בכעדשה ואיכא למ"ד כחטיטת פי האתמה: אי שמיע ליה. לרב שמואל: מתניתא. דפליגי רבנן ור"ש לעיל [מא:] דקאמרי רבנן פולטת שכבת זרע מטמאת בפחות כחטה ולר"ש דייה כטבולה: לרבנן דואה הויא. לענין לטמא בפחות כחטה ולר"ש טוגעת הויא: ואי לא שמיע ליה. אמאי מספקא ליה מקבלת טוגעת הויא דהא לא מגופה מזיא אלא מה שקבלה היא פולטת: ואליבא דרבנן לא קמיבעיא ליה. דכיון דלרבנן מטמיא בפחות כחטה אלמא דואה הויא וכ"ש דמטמאה במשהו ולענין סתירה נמי סתרה דהא בתולת זיבה

[ויקרא טו]

מרבי ליה מיהיה (ג) זוכו*: כי קא מיבעי ליה אליבא דר"ש ולטמא בפחות לא מיבעי ליה. דהא שמעינן לר"ש דלא מטמיא: כי קא מבעיא ליה לסתור ולטמא במשהו מהו. מי אמרי' מי אמר ר' שמעון דיה כטבולה לטמא בפחות כחטה מה טבולה לא מטמא אינה נמי לא מטמאה אבל לסתור ולטמא במשהו לא משום לה דמ"ש אמר דיה כטבולה סתרה ומטמאה במשהו כטבולה או דילמא לא שנא דכי היכי דלענין טומאה פחות כחטה לא מטמא אבל לסתור ולטמא במשהו לא משום לה דמ"ש אמר דיה כטבולה סתרה ולענין משהו לה טוגעת לענין משהו וסתירה נמי משום לה טוגעת: לעולם לא שמיע ליה מתני'. דקאמרינן מקבלת טוגעת הויא לא היא מקבלת לא מיפשטא לן דאיכא למימר מדאמר רחמנא בנגעי קריין בסימי דכתיב (שמות יט) אל תגשו אל אשה ולא האיר על טומאת שכב דואה הויא: כולכו ברוקא חדא תפיתו. כולכם שמעתם שמועה אחת. תפיתו לשון רוק ותמירו בכתובות תוך שדי נפרק אף על פי (דף פא:): אמר ליה. אבי שפיר אמר לך: אבל לסתור ולטמא במשהו דואה הויא. דלא נמי דיה כטבולה מטמיא כטבולה במשהו וסתרה כטבולה: *)כולן מטמאין בפנים בבחוץ. דרמייה לאשונה אבל בשביה ליכא למימר דהא בלא רמייה טמאה היא: והיולדת. לקמן מפרש: הזבה ושומרת יום. הכי קאמר בין שראתה ג' ימים בין המילון דרמייה לאשונה: אי בימי נדה. ילדה ורואתה הא תני ליה ולא בימי זיבה הא תני ליה לזיבה: מטומאה לטהרה. לאחר שטעים וקיימא לן בכיים הלל דאמרי בגנות כוסים (לעיל דף לה:) ביומי וטבילה תלא רחמנא דלא הוי דם טוהר אלא לאחר טבילה: ונעקר דם. לבית המילון ועמד שם יום או יומיים: טמאה. כל זמן שהוא בה וכשיצא בעיא טבילה אחרימי דלא בהרתה טבילה והייט דתניא בבית המילון: טומאה בלועה היא. וקיימא לן בפרק בתרה המקשה (חולין דף עא.) עומאה בלועה אינה מטמאה לא במגע ולא במשא והכא הא עומאה בלועה היא ולא דמיא לכל הנשים שמטמאות בבית המילון דהתם משום דרמייה (ג)דמאתמול היא ועומאת שכבה ורחמנא אמר [ויקרא טו] בנשכבה מכי אתא בבית המילון הויא דרמייה אבל הכא משום משא ונגיעה היא ועומאת ערב דאי משום דרמייה מאתמול היא דרמייה ודרמייה דמאתמול לא מהניא לה אחידנא דמאתמול הוה להו ימי עומאה והשתא בלועה לא מטמיא במגע ובמשא: אסברית ניהליה. פירשתי לו טעמא: וכרכיש לי ברישיה. הוה לדברי ונעגע בראשו: בגדים בבית הבליעה. בגדים שהוא לבוש בהן בשעה שנוגע בה אינן טמאין שאין להן עומאת מגע דאמר רחמנא לא יאכל לעומאה בה (ויקרא כב) אין לך אלא מה שאמור בה אכילה ולא מגע ומה היא מטמאה בגדים שהוא לבוש בשעת בליעה כדכתיב (שם יז) [וכל] נפש אשר תאכל נבלה וטריפה באזרח ובגר וכגם בגדיו וטהר ונבגלת עוף טהור כתיב דנבלת בהמה לא מטמאה בבית הבליעה כדאמר בשמעתין [לקמן ע"ב] ונבלת עוף טמא נמי לא מטמאה כדאמר בתורת כהנים [אחרי פרק יז] מי שאיסורו משום בל תאכל נבלה יצא עוף טמא שאין איסורו משום בל תאכל טמא:

התם

*) [כתן ל"ל דיה הזבה ותמיה ד"ה וכולכם]

אמרינן לקמן דשקים נבלת שף פרור בית הסתרים הוי: עשאוה כנבלת שף פרור. ואע"פ שלא הוסיפו בשאר מטמאות בלעיה דעלמא הכא נזרו מפני שלא יבא לסתרה ע"י מבילה ע"ל אפי' נגע בה בשיצא לחוץ: שהרבה

מסתברא דטוגע הויא. ומסיני לא גמרינן דחדוש הוא ולכי לרבנן נמי אילמרך יהיה דלא גמרינן מסיני אמ"ג דבסמוך בעי למימר דלקמ"ש רואה הויא וסתרה:

מדאחמיר רחמנא אבעלי קריין בסיני. מאיזה לא מטמא דפשיטא דדואה הוי אלא מאחר דמשום פולטת הזיר רחמנא ג' ימים אל תגשו אל אשה: דדא זבין ומצורעים דחמירי. לקמ"ג דאלכתי לא נאמרה פרשת טומאה וטיהרה ממאים מ"מ דאין להחמיר בהן יותר מבפולטת: עד כאן לא קאמר ר' שמעון סי'. אבל לטמא בכשהו דואה הויא ואל"ל אמאי אם בקרי מחזב ואל"כ אמאי מטמא במשהו נימא דיה כבועלה וא"ל דרבי שמעון ואלי לא מטמא במשהו והכא ה"ק אפי' למאן דאמר ליה כר' שמעון דפולטת אלא מטמאה בפנים כבחוץ מ"מ מטמאה במשהו אי סבר דאיכא מטמא במשהו:

בירידה טמאה. הדם טמא דבזיומי וטבילה תליא רחמנא וטמאה אלא מטמא טוגע טומאת ערב: אמאי טומאה בלועה היא. לאביי דאמר בסמוך אותו מקום של אשה בלוע הוי כיון דקרי ליה טומאה בלועה ולרבא נמי אמר בית הסתרים הוי יל דמיירי בשנעקר הדם מן המקור ולא יצא לבית המלון והא דמסיק שילא לחוץ לרבא לא צריך שילא לחוץ לנמרי אלא שילא לבית המלון ואי מטמא הכא נמי בית הסתרים וטמאה במשהו ומיהו עשאוה כנבלת שף מהור מטמא לסבר כאביי דלקמן דמקום נבלת אמר לקמן דמקום נבלת שף מהור בית הסתרים הוי:

עשאוה כנבלת שף מהור. אע"ג דבעלמא לא החמירו בטומאה בלועה הכא נזרו רבנן מפני כדי שלא יבא לטעות ולטהרו על ידי מבילה אפילו כשילא לחוץ וכי משמי הכא נמי כשילא לחוץ סבר דלא נזרו שהיא

זיבה לא צריכא שורדה לטבול בטומאה לטהרה וכי הא דאמר רבי זירא א"ר חייא בר אשי אמר רב יולדת שורדה לטבול בטומאה לטהרה ונעקר ממנה דם בירידה טמאה בעלייה טהורה לר' זירא בירידה אמאי טמאה טומאה בלועה היא א"ל *זיל שייליה לרבי אבין דאסברית ניהליה וכרכיש לי ברישיה בי מדרשא אזל שייליה א"ל עשאוה כנבלת עוף טהור שבטמאה בגדים בבית הבליעה מי דמי

התם

אע"ג דכבר מטמאה בגדים בבחוץ אע"ג דכבר מטמאה בגדים בבחוץ. פרשי' בראיה ראשונה אבל בשניה ליכא למימר דהא בלא ראיה ליה לטמא דהא הא דאיה ליה לטמא ראיה וה"ק הזבה והשתא יום כלומר בין שראתה ג' ימים בין שראתה יום אחד מטמאה בבית הדרגן בראיה ראשונה. ת"ל דבתר' דחק דמשכחי לה שפיר נפקותא בזבה דטמאה בגדים בבחוץ דכבר מטמאה בגדים בבחוץ כגון שראתה ביום ראשון וביום שני ונעקר דם ביום ג' ויצא לבית הדרגן ולא יצא לחוץ עד יום ד' דאי לאו דטמאה בגדים בבחוץ לא הויא זבה שלא ראתה ג' ימים דצופין: אמאי מטמאה בלועה הויא. אליבא דאביי קא פריך דאיה ליה לקמן דאחר מקום של אשה בלוע הוא. תני' לרבא נמי איכא לסתור דקרי ליה מטמאה בלועה מטמאה דאיירי שנעקר מהמקור ולא יצא עדיין לבית הדרגן הא דמסיק הכא נמי בשיצא לחוץ לרבא אע"ג דלא יצא לחוץ לנמרי אלא שיצא לבית הדרגן לנמרי. תני' מרקאמר עשאוה כנבלת שף פרור משמע דסל כאביי דלרבא נגע בה בשיצא לחוץ:

כד א מי' ס"ז מסל' מחשבת סל"ז:

כה ב מי' ס"ט מסל' לסתר מטמאה סל"ט ומלכה יא:

כו ג מי' ס"ט מסל' לסתרי כיאה סל"ט:

כז ד מי' ס"ה מסל' מסכת ומשכב סל"ג מטמ לאחרן קיא:

כח ה מי' ס"ג מסל' שאר מטות מטמאה סלכה ג:

תוספי הרא"ש

מראחמיר רחמנא אבעלי קריין בסיני. לאו מאיש נמר דא"כ יגמר מסקרש דאחמיר רחמנא לשלח בעל קרי חוץ לב' מחנות כמו זב וחתם לאו דיוקא הוא אלא נמר אשה מאשה דמטמא פולטת הזכר הכתוב (רבעלי קריין) בסיני שיפרשו ג' ימים מנשותיהן: דדא זבין ומצורעין דחמירי. פי' ששניה להחמיר שליחן יחדו מבעלי קריין. ע"כ לא קאמר ר' שמעון דייה כבועלה כו' אבל לטמא בכשהו דואה הויא וקי' מהא דאמרינן בתמיה ב' אלו דברים דר' שמעון סבר כו' נתן דאיצטריך כתיבתא פי האמה וליקח בעל קרי מזב וא"כ דייה כבועלה ולא הטמא בכשהו ול"ל דלר' שמעון דאי אינה מטמא בכשהו אח"כ לן כו' שמעון הא הויא ליה לר' שמעון שאינה מטמאה בגדים בבחוץ פ"ם אינשר דסל דטמאה בכשהו: הנדה והזבה ושומרת יום כנגד יום כולם מטמאות בגדים בבחוץ. אע"ג דכבר מטמאה בגדים בבחוץ כגון שראתה ביום ראשון וביום שני ונעקר דם ביום ג' ויצא לבית הדרגן ולא יצא לחוץ עד יום ד' דאי לאו דטמאה בגדים בבחוץ לא הויא זבה שלא ראתה ג' ימים דצופין: אמאי מטמאה בלועה הויא. אליבא דאביי קא פריך דאיה ליה לקמן דאחר מקום של אשה בלוע הוא. תני' לרבא נמי איכא לסתור דקרי ליה מטמאה בלועה דאיירי שנעקר מהמקור ולא יצא עדיין לבית הדרגן הא דמסיק הכא נמי בשיצא לחוץ לרבא אע"ג דלא יצא לחוץ לנמרי אלא שיצא לבית הדרגן לנמרי. תני' מרקאמר עשאוה כנבלת שף פרור משמע דסל כאביי דלרבא

הגהות הב"ח

(מ) גמ' אמאי שייליה לרבא. ריב רסב גרסי' ועי' מגרש מסוס' כפ' בטמ מיסים דף לג ד"ה מאלה: (ב) רש"י ד"ה ולאיכא ומ' מיהיה עוכה: (ג) ד"ה מומאה בלועה ומ' מטמא ליה היא ל"ל ומיכא דמאתמול ממש:

[ויקרא טו]

[ריב קמב]

הגהות מהר"ב רשבורג

(א) גמ' ת"ל כמדה ומסכה. ריב פיין מד"ס מ' מקב מ"ק כ"ו: (ב) שם לי כיפי מה מה. ריב ישר"ם בסי' מכל מ"ק ג' מ"ה מ' מ"ה מ"ק: מיין משמע אם ל'. ל"ל מ"י מ"ס מסל' מאשרי ליאה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com